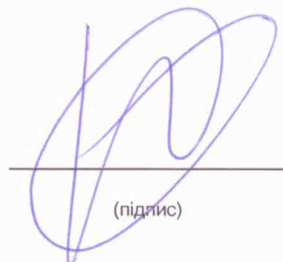

Переклад затверджений

Генеральний директор Урядового офісу
координації європейської та
євроатлантичної інтеграції
Секретаріату Кабінету Міністрів України
(найменування посади)

(підпис)

О.В. Стефанішина
(ініціали та прізвище)

25 квітня 2018 р.

2001L0029 — UA — 22.06.2001 — 000.001

Цей документ слугує суто засобом документування, і установи не несуть жодної відповідальності за його зміст

►В

ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2001/29/ЄС

від 22 травня 2001 року

про гармонізацію окремих аспектів авторського права і суміжних прав в інформаційному суспільстві

(ОВ L 167, 22.06.2001, с. 10)

Зі змінами, внесеними:

►С1

Виправленнями, ОВ L 006, 10.01.2002, с. 70 (01/29)

▼В

ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2001/29/ЄС

від 22 травня 2001 року

про гармонізацію окремих аспектів авторського права і суміжних прав в інформаційному суспільстві

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ І РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про заснування Європейського Співтовариства, зокрема його статті 47(2), 55 і 95,

Беручи до уваги пропозицію Комісії (1),

Беручи до уваги висновок Економічно-соціального комітету (2),

Діючи згідно з процедурою, встановленою у статті 251 Договору (3),

Цей документ слугує суто засобом документування, і установи не несуть жодної відповідальності за його зміст

[►В](#) [ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2001/29/ЄС](#)
[від 22 травня 2001 року](#)
[про гармонізацію окремих аспектів авторського права і суміжних прав в інформаційному суспільстві](#)
(ОБ L 167, 22.06.2001, с. 10)

Зі змінами, внесеними:

[►С1](#) [Виправленнями, ОБ L 006, 10.01.2002, с. 70 \(01/29\)](#)

[▼В](#)

ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2001/29/ЄС
від 22 травня 2001 року

про гармонізацію окремих аспектів авторського права і суміжних прав в інформаційному суспільстві

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ І РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про заснування Європейського Співтовариства, зокрема його статті 47(2), 55 і 95,

Беручи до уваги пропозицію Комісії ([1](#)),

Беручи до уваги висновок Економічно-соціального комітету ([2](#)),

Діючи згідно з процедурою, встановленою у статті 251 Договору ([3](#)),

Оскільки:

- (1) Договір передбачає створення внутрішнього ринку та запровадження системи, що забезпечуватиме неспотворення конкуренції на внутрішньому ринку. Гармонізація законодавства держав-членів у сфері авторського права та суміжних прав сприяє досягненню цих цілей.
- (2) На своєму засіданні в м. Корфу 24 і 25 червня 1994 року Європейська Рада наголосила на необхідності створення загальних та гнучких правових рамок на рівні Співтовариства для сприяння розвитку інформаційного суспільства в Європі. Це вимагає, зокрема, наявності внутрішнього ринку для нових продуктів і послуг. Важливе законодавство Співтовариства, покликане забезпечити такі регулятивні рамки, вже ухвалене або перебуває на стадії ухвалення. У цьому контексті авторське право і суміжні права відіграють важливу роль, оскільки вони охороняють і стимулюють розробку і реалізацію нових продуктів і послуг, а також створення і використання в них результатів творчої діяльності.
- (3) Запропонована гармонізація допоможе реалізувати чотири свободи внутрішнього ринку, та пов'язана з дотриманням фундаментальних принципів права, зокрема, права власності, у тому числі інтелектуальної власності, свободи вияву поглядів та суспільних інтересів.
- (4) Завдяки посиленню правової визначеності та забезпеченню високого рівня охорони інтелектуальної власності гармонізовані правові рамки авторського права і суміжних прав сприятимуть значним інвестиціям у творчість та інновації, у тому числі мережеву інфраструктуру, і, як наслідок, сприятимуть зростанню та підвищенню конкурентоспроможності європейської промисловості як у сфері надання контенту та інформаційних технологій, так і загалом у низці галузей промисловості та сфер культури. Це захистить існуючі робочі місця та заохочуватиме створення нових робочих місць.

- (5) Технологічний розвиток примножив і диверсифікував напрямки створення, виробництва та використання. Незважаючи на відсутність необхідності в нових концепціях охорони інтелектуальної власності, існує законодавство у сфері авторського права і суміжних прав необхідно адаптувати і доповнити, щоб адекватно реагувати на економічні реалії, такі як нові форми використання.
- (6) Без гармонізації на рівні Співтовариства законодавча діяльність на національному рівні, яка вже була ініційована в низці держав-членів для реагування на технологічні виклики, може призвести до суттєвих відмінностей в охороні та, як наслідок, до обмеження вільного руху продуктів і послуг, які включають права інтелектуальної власності або ґрунтуються на них, що призведе до повторної фрагментації внутрішнього ринку та виникнення законодавчих суперечностей. Вплив таких законодавчих відмінностей та невизначеностей стане більш значущим з подальшим розвитком інформаційного суспільства, який вже суттєво збільшив транскордонне використання інтелектуальної власності. Темпи цього розвитку повинні і будуть надалі зростати. Суттєві правові відмінності та невизначеності в охороні можуть перешкоджати економії на масштабах нових продуктів і послуг, що включають об'єкти авторського права і суміжних прав.
- (7) Таким чином, законодавчі рамки Співтовариства щодо охорони авторського права і суміжних прав також необхідно адаптувати та доповнити настільки, наскільки це необхідно для безперебійного функціонування внутрішнього ринку. У зв'язку з цим ті національні положення щодо авторського права і суміжних прав, які значно відрізняються у різних державах-членах або спричиняють виникнення правових невизначеностей, що перешкоджають безперебійному функціонуванню внутрішнього ринку та належному розвитку інформаційного суспільства в Європі, необхідно узгодити, а непослідовних національних реакцій на технологічні розробки необхідно уникати; при цьому відмінності, що не мають негативного впливу на функціонування внутрішнього ринку, не вимагають усунення або запобігання.
- (8) Різноманітні соціальні, суспільні та культурні наслідки інформаційного суспільства вимагають врахування специфічних особливостей змісту продуктів і послуг.
- (9) Будь-яка гармонізація авторського права і суміжних прав повинна ґрунтуватися на високому рівні охорони, оскільки ці права мають вирішальне значення для інтелектуальної творчої діяльності. Їх охорона допомагає забезпечити підтримку та розвиток творчості в інтересах авторів, виконавців, виробників, споживачів, культури, промисловості та широкої громадськості. Тому інтелектуальна власність була визнана невід'ємною частиною власності.
- (10) Для того, щоб автори або виконавці продовжували свою творчу та мистецьку діяльність, вони повинні отримувати відповідну винагороду за використання їхніх творів, так само як і виробники, щоб мати можливість фінансувати таку діяльність. Інвестиції, необхідні для виробництва таких продуктів, як фонограми, фільми або мультимедійні продукти, та послуг, таких як послуги, що надаються на запит, є значними. Необхідна належна правова охорона прав інтелектуальної власності, щоб гарантувати можливість отримання такої винагороди та забезпечити можливість одержання задовільного доходу від цих інвестицій.
- (11) Суворая ефективна система охорони авторського права і суміжних прав є одним із основних способів забезпечення отримання європейською культурною творчістю і виробництвом необхідних ресурсів, а також захисту незалежності та гідності творчих авторів і виконавців.
- (12) Належна охорона творів авторського права та об'єктів суміжних прав має також важливе значення з точки зору культури. Стаття 151 Договору вимагає, щоб Співтовариство враховувало культурні аспекти у своїй діяльності.
- (13) Спільні пошуки та послідовне застосування на європейському рівні технічних заходів для охорони творів та інших об'єктів, а також для надання необхідної інформації щодо прав, мають суттєве значення, оскільки кінцевою метою цих заходів є реалізація встановлених законодавством принципів і гарантій.
- (14) Ця Директива має на меті сприяти навчанню і розвитку культури завдяки охороні творів та інших об'єктів, при цьому дозволяючи винятки та обмеження в інтересах суспільства для цілей навчання та викладання.
- (15) Результатом Дипломатичної конференції, проведеної під егідою Всесвітньої організації інтелектуальної власності (ВОІВ) у грудні 1996 року, стало ухвалення двох нових договорів — «Договору ВОІВ про авторське право» та «Договору ВОІВ про виконання і фонограми», що стосуються, відповідно, захисту авторів та захисту виконавців і виробників фонограм. Зазначені договори суттєво покращують міжнародну охорону авторського права і суміжних прав, зокрема, з огляду на так званий «цифровий порядок денний», а також покращують засоби боротьби з піратством у глобальних масштабах. Співтовариство та більшість держав-членів вже підписали ці

договори; наразі триває процес підготовки до їх ратифікації Співтовариством та державами-членами. Ця Директива також спрямована на реалізацію низки нових міжнародних зобов'язань.

- (16) Відповідальність за діяльність у мережевому середовищі стосується не лише авторського права і суміжних прав, а й інших сфер, таких як наклеп, оманлива реклама або порушення торгових марок, і горизонтально розглядається у Директиві Європейського Парламенту і Ради 2000/31/ЄС від 8 червня 2000 року про деякі правові аспекти послуг інформаційного суспільства, зокрема електронної комерції, на внутрішньому ринку («Директива про електронну комерцію») ([4](#)), в якій пояснено та узгоджено різні правові питання, що стосуються послуг інформаційного суспільства, у тому числі електронної комерції. Цю Директиву необхідно імплементувати у строки, подібні до строків, відведених для імплементації Директиви про електронну комерцію, оскільки зазначена Директива передбачає гармонізовані рамки принципів та положень, що стосуються, *між іншим*, важливих частин цієї Директиви. Ця Директива не обмежує положення про відповідальність, що містяться у зазначеній Директиві.
- (17) Необхідно забезпечити, особливо в світлі вимог, що виникають у цифровому середовищі, щоб організації колективного управління досягнули вищого рівня раціоналізації та прозорості у дотриманні правил конкуренції.
- (18) Ця Директива не обмежує механізми держав-членів щодо управління правами, такі як розширені колективні ліцензії.
- (19) Особисті немайнові права правоволодільців необхідно реалізовувати відповідно до законодавства держав-членів і положень Бернської конвенції про охорону літературних і художніх творів, Договору ВОІВ про авторське право та Договору ВОІВ про виконання і фонограми. Такі особисті немайнові права не належать до сфери застосування цієї Директиви.
- (20) Ця Директива ґрунтується на принципах і правилах, викладених у директивах, що набули чинності у цій сфері, зокрема, Директивах 91/250/ЄЕС ([5](#)), 92/100/ЄЕС ([6](#)), 93/83/ЄЕС ([7](#)), 93/98/ЄЕС ([8](#)) та 96/9/ЄС ([9](#)), а також розвиває такі принципи і правила та включає їх у контекст інформаційного суспільства. Положення цієї Директиви не обмежують положення зазначених Директив, якщо інше не передбачено цією Директивою.
- (21) У цій Директиві необхідно визначити обсяг дій, що включає право на відтворення, з точки зору різних бенефіціарів. Таке визначення повинне відповідати законодавству ЄС. Для забезпечення правової визначеності на внутрішньому ринку необхідне широке означення таких дій.
- (22) Мета належної підтримки розповсюдження культури не повинна бути досягнута за рахунок пожертвування суворою охороною прав або допущення нелегальних форм розповсюдження контрафактних або піратських творів.
- (23) Ця Директива повинна продовжити гармонізацію права автора на повідомлення до загального відома публіки. Це право необхідно розуміти у широкому сенсі, який охоплює будь-яке повідомлення твору до загального відома публіки, що не присутня у місці, з якого здійснюється таке повідомлення. Це право повинно поширюватися на будь-яку таку трансляцію або ретрансляцію твору публіці засобами дротової або бездротової передачі, у тому числі засобами мовлення. Це право не повинно поширюватися на будь-які інші дії.
- (24) Передбачене статтею 3(2) право надавати доступ публіці до об'єкта необхідно розуміти як таке, що охоплює всі дії щодо надання доступу до такого об'єкта представникам публіки, які не присутні у місці, з якого здійснюється таке надання доступу, та не поширюється на будь-які інші дії.
- (25) Правову невизначеність щодо характеру та рівня охорони дій, які стосуються передачі творів, що охороняються авторським правом, та об'єктів, що охороняються суміжними правами, на запит через мережі, необхідно подолати шляхом забезпечення гармонізованої охорони на рівні Співтовариства. Необхідно чітко визначити, що всі визнані цією Директивою правоволодільці повинні мати виключне право надавати доступ публіці до творів, що охороняються авторським правом, або будь-яких інших об'єктів шляхом інтерактивної передачі на вимогу. Така інтерактивна передача на вимогу характеризується тим, що представники публіки можуть отримати доступ до неї з будь-якого місця і у будь-який час за їх власним вибором.
- (26) Стосовно надання доступу організаціями мовлення в межах надання послуг на вимогу їхніх радіо- та телевізійних програм, невід'ємною частиною яких є музика з комерційних фонограм, необхідно заохочувати механізми колективного ліцензування з метою полегшити оформлення відповідних прав.
- (27) Просте надання фізичних засобів для забезпечення або здійснення повідомлення до загального відома публіки саме по собі не є повідомленням до загального відома публіки у значенні цієї Директиви.

Охорона авторських прав відповідно до цієї Директиви передбачає виключне право контролювати

- (28) розповсюдження твору, втіленого у матеріальному предметі. Перший продаж оригіналу або копій твору у Співтоваристві правоволодільцем або за його згодою вичерпує право контролювати перепродаж такого предмета у Співтоваристві. Це право не вичерпується щодо оригіналу або його копій, проданих правоволодільцем або за його згодою за межами Співтовариства. Права авторів на надання в прокат і в позичку закріплені в Директиві 92/100/ЄЕС. Передбачене цією Директивою право розповсюдження не обмежує положень, які стосуються прав на надання в прокат і в позичку, передбачених главою I зазначеної Директиви.
- (29) Питання про вичерпання прав не виникає стосовно послуг та онлайн послуг зокрема. Це також стосується матеріальної копії твору або іншого об'єкта, зробленої користувачем такої послуги за згодою правоволодільця. Тому те ж саме стосується надання в прокат і в позичку оригіналу і копій творів або інших об'єктів, що за своїм характером є послугою. На відміну від CD-ROM або CD-I, де інтелектуальна власність втілена у матеріальному носії інформації, а саме товарі, кожна онлайн послуга є насправді дією, щодо якої необхідно отримати дозвіл, якщо він передбачений авторським правом або суміжними правами.
- (30) Зазначені у цій Директиві права можуть бути передані, відступлені або бути предметом ліцензування за договором, без обмеження відповідного національного законодавства у сфері авторського права і суміжних прав.
- (31) Необхідно забезпечити справедливий баланс прав та інтересів між різними категоріями правоволодільців, а також між різними категоріями правоволодільців і користувачів охоронюваного об'єкта. У світлі нового електронного середовища необхідно переглянути існуючі винятки та обмеження прав, встановлені державами-членами. Існуючі відмінності у винятках та обмеженнях окремих дій, що потребують схвалення, мають безпосередній негативний вплив на функціонування внутрішнього ринку авторського права і суміжних прав. Такі відмінності цілком можуть стати помітнішими у зв'язку з подальшим розвитком трансграничного використання творів та трансграничної діяльності. Щоб забезпечити належне функціонування внутрішнього ринку, означення таких винятків та обмежень необхідно гармонізувати. Ступінь їх гармонізації повинен ґрунтуватися на їхньому впливі на безперерйну роботу внутрішнього ринку.
- (32) Ця Директива встановлює вичерпний перелік винятків та обмежень права на відтворення і права на повідомлення до загального відома публіки. У відповідних випадках деякі винятки та обмеження стосуються лише права на відтворення. Цей перелік належним чином враховує різні правові традиції в державах-членах, водночас він спрямований на забезпечення функціонування внутрішнього ринку. Держави-члени повинні дійти до узгодженого застосування цих винятків та обмежень, що буде оцінено під час перегляду імплементаційного законодавства в майбутньому.
- (33) Виключне право на відтворення повинне містити виняток, щоб дозволити здійснення певних дій з тимчасового відтворення, які є короткочасними або випадковими відтвореннями, що становлять невід'ємну і суттєву частину технологічного процесу і здійснюються з єдиною метою забезпечення ефективної передачі в мережі між третіми особами через посередника або правомірного використання твору чи іншого об'єкта. Дії з відповідного відтворення не повинні мати самостійного економічного значення. У разі виконання цих умов, такий виняток повинен включати дії, які дають можливість перегляду веб-сторінок, а також дії з кешування, у тому числі ті, що забезпечують ефективне функціонування систем передачі, за умови, що посередник не змінює інформацію і не перешкоджає правомірному використанню технології, що широко визнається і використовується галуззю, для отримання даних про використання інформації. Використання вважається правомірним, якщо воно дозволене правоволодільцем або не обмежене законом.
- (34) Державам-членам необхідно надати можливість передбачати певні винятки або обмеження, зокрема для освітніх та наукових цілей, в інтересах публічних установ, таких як бібліотеки та архіви, для цілей повідомлення новин, цитування, для використання особами з інвалідністю, використання в цілях громадської безпеки та використання в адміністративних і судових провадженнях.
- (35) В окремих випадках винятків або обмежень правоволодільці повинні отримувати справедливу компенсацію, щоб належним чином компенсувати використання їхніх охоронюваних творів або інших об'єктів. Під час визначення форми, детальних механізмів і можливого рівня такої справедливої винагороди необхідно враховувати конкретні обставини кожного випадку. Під час оцінювання цих обставин вагомим критерієм може бути ймовірна шкода, завдана правоволодільцям у результаті відповідної дії. У випадках, коли правоволодільці вже отримали винагороду у будь-якій іншій формі, наприклад, як частину ліцензійної плати, жодні спеціальні або окремі платежі сплаті не підлягають. Рівень справедливої винагороди повинен повністю враховувати ступінь використання технологічних заходів охорони, передбачених цією Директивою. В окремих ситуаціях, коли завдана правоволодільцю шкода є мінімальною, платіжні зобов'язання не виникають.

- (36) Держави-члени можуть передбачити справедливу винагороду для правоволодільців також у разі застосування необов'язкових положень щодо винятків або обмежень, які не вимагають такої винагороди.
- (37) Існуючі національні схеми репрографії, за наявності, не створюють серйозних бар'єрів для внутрішнього ринку. Держави-члени повинні мати можливість передбачити виняток або обмеження щодо репрографії.
- (38) Держави-члени повинні мати можливість передбачити виняток або обмеження права на відтворення для окремих типів відтворення аудіоматеріалів, візуальних та аудіовізуальних матеріалів для особистого користування, що супроводжується справедливою винагородою. Вони можуть включати впровадження або підтримання систем винагороди для компенсації збитків правоволодільців. Незважаючи на те, що відмінності між такими системами винагороди впливають на функціонування внутрішнього ринку, такі відмінності щодо аналогового приватного відтворення не повинні суттєво впливати на розвиток інформаційного суспільства. Імовірно, цифрове приватне копіювання є більш поширеним та має більший економічний вплив. Тому необхідно належним чином врахувати відмінності між цифровим і аналоговим приватним копіюванням, а також розрізнити їх в окремих аспектах.
- (39) При застосуванні винятку або обмеження щодо приватного копіювання, держави-члени повинні належним чином враховувати технологічні та економічні зміни, зокрема щодо цифрового приватного копіювання та систем винагороди, якщо ефективні технологічні заходи захисту є доступними. Такі винятки або обмеження не повинні перешкоджати використанню технологічних заходів або їх застосуванню в боротьбі проти обходу таких заходів.
- (40) Держави-члени можуть передбачити виняток або обмеження в інтересах певних неприбуткових закладів, таких як публічні бібліотеки та аналогічні установи, а також архіви. Проте вони повинні обмежуватися певними особливими випадками, на які поширюється право на відтворення. Такий виняток або обмеження не повинні поширюватися на використання в рамках онлайн передачі охоронюваних творів або інших об'єктів. Ця Директива не повинна обмежувати право держав-членів на відступ від виключного права на надання в позичку через публічні установи відповідно до статті 5 Директиви 92/100/ЄЕС. Тому необхідно заохочувати спеціальні контракти або ліцензії, які, не порушуючи баланс, приносять користь таким установам та цілям поширення культури, яким вони слугують.
- (41) Під час застосування винятку або обмеження щодо короткочасних звукових записів, зроблених організаціями мовлення, розуміється, що власні засоби організації мовлення включають власні засоби особи, яка діє від імені організації мовлення та під її відповідальність.
- (42) При застосуванні винятку або обмеження для некомерційних навчальних та науково-дослідних цілей, у тому числі дистанційного навчання, некомерційний характер відповідної діяльності повинен визначатися цією діяльністю як такою. У цьому відношенні організаційна структура та засоби фінансування відповідної установи не є вирішальними факторами.
- (43) У будь-якому випадку важливо, щоб держави-члени ухвалили всі необхідні заходи для полегшення доступу до творів осіб з інвалідністю, які становлять перешкоду для самостійного використання творів, а також приділили особливу увагу доступним форматам.
- (44) Застосування винятків та обмежень, передбачених цією Директивою, необхідно здійснювати відповідно до міжнародних зобов'язань. Такі винятки та обмеження не можуть бути застосовані у спосіб, що обмежує законні інтереси правоволодільця або суперечить звичайному використанню його твору або іншого об'єкта. Надання таких винятків або обмежень державами-членами повинне, зокрема, належним чином відображати підвищений економічний вплив, який такі винятки та обмеження можуть мати в контексті нового електронного середовища. Тому сфера застосування певних винятків або обмежень щодо окремих нових форм використання творів, що охороняються авторським правом, або інших об'єктів може потребувати додаткового обмеження.
- (45) Проте винятки та обмеження, зазначені у статті 5(2), (3) і (4), не повинні перешкоджати визначенню договірних відносин, спрямованих на забезпечення справедливої винагороди правоволодільців у межах, дозволених національним законодавством.
- (46) Медіація може допомогти користувачам і правоволодільцям у вирішенні суперечок. Комісія, у співпраці з державами-членами в межах контактного комітету, повинна провести дослідження для розгляду нових правових способів вирішення суперечок щодо авторського права та суміжних прав.
- (47) Технологічний розвиток дозволить правоволодільцям використовувати технологічні заходи, спрямовані на запобігання або обмеження дій, не дозволених правоволодільцями будь-яких авторських прав, суміжних прав або права *sui generis* на бази даних. Проте існує небезпека здійснення незаконних дій з метою надання можливості або полегшення обходу технічного захисту,

який забезпечують такі заходи. Щоб уникнути розрізаних правових підходів, що потенційно можуть перешкоджати функціонуванню внутрішнього ринку, необхідно забезпечити гармонізований правовий захист від обходу ефективних технологічних заходів, а також від забезпечення пристроями, продуктами або послугами для таких цілей.

- (48) Такий правовий захист необхідно забезпечувати щодо технологічних заходів, які ефективно обмежують дії, не дозволені правоволодільцями будь-яких авторських прав, суміжних прав або права *sui generis* на бази даних, при цьому не перешкоджаючи нормальному функціонуванню електронного обладнання та його технологічному розвитку. Такий правовий захист не передбачає зобов'язання щодо розробки пристроїв, продуктів, компонентів або послуг, що відповідають технологічним заходам, якщо такий пристрій, продукт, компонент або послуга не підпадає під заборону статті 6. Такий правовий захист повинен враховувати принцип пропорційності і не повинен забороняти ті пристрої або види діяльності, що мають важливе комерційне призначення або використання, відмінні від обходу технічних засобів охорони. Зокрема, такий захист не повинен перешкоджати дослідженням криптографії.
- (49) Правовий захист технологічних заходів не обмежує застосування будь-яких національних положень, які можуть забороняти приватне володіння пристроями, продуктами чи компонентами для обходу технологічних заходів.
- (50) Такий гармонізований правовий захист не впливає на окремі положення про захист, передбачені Директивою 91/250/ЄЕС. Зокрема, він не застосовується до захисту технологічних заходів, які використовуються у зв'язку з комп'ютерними програмами, що виключно розглядається у зазначеній Директиві. Він також не повинен ані заважати, ані запобігати розробці або використанню будь-яких засобів обходу технологічного заходу, необхідного для здійснення дій відповідно до умов статті 5(3) або статті 6 Директиви 91/250/ЄЕС. Статті 5 і 6 зазначеної Директиви виключно встановлюють винятки з виключних прав, що застосовуються до комп'ютерних програм.
- (51) Правовий захист технологічних заходів застосовується без порушення державної політики, як це відображено у статті 5, або громадської безпеки. Держави-члени повинні заохочувати добровільні заходи, що їх вживають правоволодільці, у тому числі укладення та виконання угод між правоволодільцями та іншими зацікавленими сторонами, для досягнення цілей окремих винятків або обмежень, передбачених національним законодавством відповідно до цієї Директиви. У випадку відсутності таких добровільних заходів або угод протягом належного строку держави-члени повинні вжити належних заходів для гарантування того, що правоволодільці надають бенефіціарам таких винятків або обмежень належні засоби для їх використання шляхом модифікації впровадженого технологічного заходу або інших засобів. Проте для запобігання зловживанню такими заходами, що вживаються правоволодільцями, у тому числі в рамках угод, або ухвалюються державою-членом, будь-які технологічні заходи, застосовні під час впровадження таких заходів, повинні користуватися правовим захистом.
- (52) Під час застосування винятку або обмеження для особистого копіювання відповідно до статті 5(2) (b), держави-члени також повинні заохочувати використання добровільних заходів для досягнення цілей такого винятку або обмеження. Якщо протягом належного строку не вживались жодні добровільні заходи для забезпечення можливості відтворення для особистого використання, держави-члени можуть вживати заходів для того, щоб надати бенефіціарам відповідного винятку або обмеження можливість скористатися ним. Добровільні заходи, що вживаються правоволодільцями, у тому числі угоди між правоволодільцями та іншими зацікавленими сторонами, а також заходи, що вживаються державами-членами, не перешкоджають правоволодільцям застосовувати технологічні заходи, які узгоджуються з винятками або обмеженнями щодо приватного копіювання у національному законодавстві відповідно до статті 5(2)(b), з урахуванням умови щодо справедливої винагороди, передбаченої таким положенням, та можливості розрізняти різні умови використання відповідно до статті 5(5), такими як контроль за кількістю відтворень. Для запобігання зловживанню такими заходами будь-які технологічні заходи, що застосовуються для їх реалізації, повинні користуватися правовим захистом.
- (53) Захист технологічних заходів повинен гарантувати безпечне середовище для надання інтерактивних послуг на запит у спосіб, за якого представники публіки можуть отримати доступ до творів або інших об'єктів із будь-якого місця і у будь-який час за їх власним вибором. У випадках, коли такі послуги регулюються контрактними угодами, перший та другий підпараграфи статті 6(4) застосовуватися не повинні. Неінтерактивні форми онлайн використання надалі регулюються такими положеннями.
- (54) Важливий прогрес був досягнутий у міжнародній стандартизації технічних систем ідентифікації творів та охоронюваних об'єктів у цифровому форматі. В умовах все більшого розвитку мережевого

середовища відмінності між технологічними заходами можуть призвести до несумісності систем в межах Співтовариства. Необхідно заохочувати сумісність та інтероперабельність різних систем. Дуже бажано заохочувати розвиток глобальних систем.

- (55) Технологічний розвиток полегшить розповсюдження творів, особливо в мережах, що змусить правоволодільців краще ідентифікувати твір або інший об'єкт, автора чи будь-якого іншого правоволодільця, а також надавати інформацію про умови використання твору або іншого об'єкта, щоб полегшити управління пов'язаними з ним правами. Необхідно заохочувати правоволодільців, щоб під час розміщення власних творів або інших об'єктів у мережах вони використовували позначення, що, на додаток до наведеної вище інформації, вказують, *зокрема*, на надання ними дозволу.
- (56) Проте існує небезпека вчинення незаконних дій з метою видалити або змінити електронну інформацію про управління авторським правом, що супроводжує твори або інші охоронювані об'єкти, або будь-яким іншим чином розповсюджувати, імпортувати для розповсюдження, транслювати, повідомляти до загального відома публіки твори або інші охоронювані об'єкти чи надавати до них доступ, з яких таку інформацію було видалено без дозволу. Щоб уникнути розрізнених правових підходів, що потенційно можуть перешкоджати функціонуванню внутрішнього ринку, необхідно забезпечити гармонізований правовий захист від таких дій.
- (57) Будь-які згадані вище інформаційні системи управління правами можуть, залежно від їхньої структури, одночасно обробляти персональні дані про моделі використання охоронюваних об'єктів фізичними особами та дозволяти відслідковувати їх онлайн поведінку. Такі технічні засоби, в межах їхніх технічних функцій, повинні містити механізми захисту приватності відповідно до Директиви Європейського Парламенту і Ради 95/46/ЄС від 24 жовтня 1995 року про захист фізичних осіб у зв'язку з опрацюванням персональних даних і про вільний рух таких даних ([10](#)).
- (58) Держави-члени повинні передбачати ефективні санкції та засоби правового захисту у разі порушення прав та обов'язків, викладених у цій Директиві. Вони повинні вживати всіх необхідних заходів для забезпечення застосування таких санкцій та засобів правового захисту. Передбачені таким чином санкції повинні бути ефективними, пропорційними та стримувальними, і повинні включати можливість вимагати відшкодування збитків та/або застосування забезпечувальних заходів і, у разі необхідності, подавати заяву про конфіскацію контрафактних матеріалів.
- (59) Зокрема, у цифровому середовищі послуги посередників можуть все частіше використовуватися третіми особами для вчинення правопорушень. У багатьох випадках такі посередники мають найкращі можливості для вчинення таких правопорушень. Саме тому, без обмеження будь-яких інших доступних санкцій та засобів правового захисту, правоволодільці повинні мати можливість подати заяву про застосування забезпечувальних заходів до посередника, який передає в мережі порушення права щодо охоронюваного твору або іншого об'єкта, вчинене третьою особою. Ця можливість повинна бути доступною навіть у тих випадках, коли дії, що їх вчиняє посередник, становлять виняток відповідно до статті 5. Умови та методи застосування забезпечувальних заходів повинні регулюватися національним законодавством держав-членів.
- (60) Охорона, передбачена цією Директивою, не повинна обмежувати національні правові норми або правові норми Співтовариства в інших сферах, такі як промислова власність, захист даних, умовний доступ, доступ до публічних документів і правило хронологічної послідовності видів використання, які можуть впливати на охорону авторського права і суміжних прав.
- (61) З метою дотримання положень Договору ВОІВ про виконання і фонограми необхідно внести зміни і доповнення до Директив 92/100/ЄЕС і 93/98/ЄЕС,

УХВАЛИЛИ ЦЮ ДИРЕКТИВУ:

ГЛАВА I

ЦІЛІ ТА СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ

Стаття 1

Сфера застосування

1. Ця Директива стосується правової охорони авторського права і суміжних прав у межах внутрішнього ринку, з окремим акцентом на інформаційному суспільстві.

2. Окрім передбачених статтею 11 випадків, ця Директива не вносить змін і жодним чином не впливає на дію чинних положень Співтовариства, які стосуються:

- (a) правової охорони комп'ютерних програм;
- (b) права на надання в прокат, права на надання в позичку та деяких суміжних прав, пов'язаних з авторським правом, у сфері інтелектуальної власності;
- (c) авторського права і суміжних прав, застосовних до супутникового мовлення та кабельної ретрансляції;
- (d) строку охорони авторського права і деяких суміжних прав;
- (e) правової охорони баз даних.

ГЛАВА II ПРАВА ТА ВИНЯТКИ

Стаття 2

Право на відтворення

Держави-члени повинні передбачити виключне право дозволяти або забороняти пряме або опосередковане, тимчасове або тривале відтворення будь-якими засобами і в будь-якій формі, повністю або частково:

- (a) для авторів — їхніх творів;
- (b) для виконавців — записів їхніх виконань;
- (c) для виробників фонограм — їхніх фонограм;
- (d) для виробників перших записів фільмів — оригіналу та копій їхніх фільмів;
- (e) для організацій мовлення — записів їхніх передач, незалежно від того, транслюються такі передачі дротовим або бездротовим способом, у тому числі кабельним або супутниковим.

Стаття 3

Право на повідомлення до загального відома публіки творів і право надавати доступ публіці до інших об'єктів

1. Держави-члени повинні надати авторам виключне право дозволяти або забороняти будь-яке повідомлення до загального відома публіки їхніх творів за допомогою дротових чи бездротових засобів, у тому числі надання доступу публіці до їхніх творів у спосіб, за якого представники публіки можуть отримати доступ до таких творів з будь-якого місця і у будь-який час за їх власним вибором.

2. Держави-члени повинні надати виключне право дозволяти або забороняти будь-яке надання доступу публіці за допомогою дротових чи бездротових засобів у спосіб, за якого представники публіки можуть отримати доступ з будь-якого місця і у будь-який час за їх власним вибором:

- (a) для виконавців — записів їхніх виконань;
- (b) для виробників фонограм — їхніх фонограм;
- (c) для виробників перших записів фільмів — оригіналу та копій їхніх фільмів;
- (d) для організацій мовлення — записів їхніх передач, незалежно від того, транслюються такі передачі дротовим або бездротовим способом, у тому числі через кабель або супутник.

3. Права, передбачені параграфами 1 і 2, не вичерпуються будь-якою дією щодо повідомлення до загального відома публіки або надання доступу публіці, як це зазначено у цій статті.

Стаття 4

Право на розповсюдження

1. Держави-члени повинні надати авторам виключне право дозволяти або забороняти будь-яку форму розповсюдження оригіналів або копій їхніх творів серед громадськості шляхом продажу або у будь-який інший спосіб.

2. Право на розповсюдження оригіналу і копій твору не повинно вичерпуватися територією Співтовариства, окрім випадків, коли перший продаж або інший перехід права власності на такий об'єкт у Співтоваристві здійснюється правоволодільцем або за його згодою.

Стаття 5

Винятки та обмеження

▼С1

1. Тимчасові дії з відтворення, передбачені статтею 2, що мають короткочасний або епізодичний характер і є невід'ємною і важливою частиною технологічного процесу, єдиною метою яких є забезпечення:

▼В

(a) передачі в мережі між третіми особами із залученням посередника, або

(b) правомірного використання

1. твору або іншого об'єкта, і які не мають самостійного економічного значення, повинні бути виключені з права на відтворення, передбаченого статтею 2.

2. Держави-члени можуть передбачити винятки або обмеження права відтворення, зазначеного у статті 2, у таких випадках:

(a) стосовно відтворень на папері або будь-якому подібному носії, що здійснюються за допомогою будь-якої фотографічної техніки або іншого процесу з подібними ефектами, за винятком нотних текстів, за умови, що правоволодільці отримують справедливу винагороду;

(b) стосовно відтворень на будь-якому носії фізичною особою для особистого використання і для цілей, що не є прямо або опосередковано комерційними, за умови, що правоволодільці отримують справедливу винагороду, яка враховує застосування або незастосування зазначених у статті 6 технологічних заходів до відповідного твору або об'єкта;

(c) стосовно конкретних дій з відтворення, здійснених загальнодоступними бібліотеками, навчальними закладами або музеями чи архівами, що не передбачають пряму або опосередковану економічну чи комерційну вигоду;

(d) стосовно короткочасних звукових записів творів, здійснюваних організаціями мовлення на своєму власному обладнанні і для своїх власних передач; зберігання цих записів в офіційних архівах може бути дозволено на підставі їх виняткового документального характеру;

(e) стосовно відтворень передач мовлення соціальними установами у некомерційних цілях, зокрема лікарнями або в'язницями, за умови, що правоволодільці отримують справедливу винагороду.

3. Держави-члени можуть передбачати винятки або обмеження прав, передбачених у статтях 2 і 3, у таких випадках:

(a) використання виключно для ілюстрації в навчальних або науково-дослідних цілях, за умови зазначення джерела, у тому числі імені автора, якщо це можливо, і в межах, виправданих поставленою некомерційною метою;

(b) використання в інтересах людей з інвалідністю, що безпосередньо пов'язане з інвалідністю та має некомерційний характер, в межах, обумовлених конкретною інвалідністю;

(c) відтворення у пресі, повідомлення до загального відома публіки або надання доступу до опублікованих статей на актуальні економічні, політичні або релігійні теми або мовлення творів чи інших об'єктів подібного характеру у випадках, коли таке використання не є чітко забороненим, за умови зазначення джерела, у тому числі імені автора, або використання творів чи інших об'єктів для повідомлення про актуальні події, в межах, виправданих інформаційними цілями, за умови зазначення джерела, у тому числі імені автора, якщо це можливо;

- (d) цитування для таких цілей як критика або рецензія за умови, що вони стосуються твору або іншого об'єкта, до якого вже було правомірно надано доступ публіці, та, якщо це можливо, із зазначенням джерела, у тому числі імені автора, якщо їх використання відповідає добросовісній практиці, а також в межах, необхідних для конкретної мети;
- (e) використання в цілях громадської безпеки або для забезпечення належного виконання або повідомлення про адміністративні чи судові провадження або парламентські процедури;
- (f) використання політичних промов, а також витягів з публічних лекцій або подібних творів чи об'єктів в обсягах, виправданих інформаційними цілями, та за умови зазначення джерела, у тому числі імені автора, окрім випадків, коли це виявляється неможливим;
- (g) використання під час релігійних святкувань або офіційних урочистостей, організованих органом публічної влади;
- (h) використання творів, таких як твори архітектури або скульптури, створених для постійного розміщення в публічних місцях;
- (i) випадкове включення твору або іншого об'єкта в інший матеріал;
- (j) використання в цілях реклами публічної виставки або продажу творів мистецтва в межах, необхідних для просування заходу, за виключенням будь-якого іншого комерційного використання;
- (k) використання для створення карикатури, пародії або попури;
- (l) використання у зв'язку з демонстрацією або ремонтом обладнання;
- (m) використання твору мистецтва у вигляді будівлі, креслення або плану будівлі в цілях реконструкції цієї будівлі;
- (n) використання шляхом повідомлення до загального відома публіки або надання доступу окремим представникам публіки для цілей наукового або особистого дослідження за допомогою спеціальних терміналів у приміщеннях установ, зазначених у параграфі 2(с), до творів та інших об'єктів з їхніх колекцій, на які не поширюються умови продажу або ліцензування;
- (o) використання в деяких інших незначущих випадках, для яких передбачені винятки та обмеження у рамках національного законодавства, за умови, що вони стосуються лише аналогового використання і не впливають на вільний обіг товарів і послуг у Співтоваристві, без обмеження інших винятків і обмежень, наведених у цій статті.

4. Якщо держави-члени можуть передбачити виняток або обмеження права на відтворення згідно з параграфами 2 і 3, вони також можуть передбачити відповідний виняток або обмеження права на розповсюдження, зазначене у статті 4, в межах, виправданих метою дозволеної дії з відтворення.

5. Винятки та обмеження, передбачені параграфами 1, 2, 3 і 4, необхідно застосовувати лише в окремих особливих випадках, які не суперечать звичайному використанню твору або іншого об'єкта і не завдають необґрунтованої шкоди законним інтересам праволодильця.

ГЛАВА III

ЗАХИСТ ТЕХНОЛОГІЧНИХ ЗАХОДІВ ТА ІНФОРМАЦІЇ ПРО УПРАВЛІННЯ ПРАВАМИ

Стаття 6

Зобов'язання щодо технологічних заходів

1. Держави-члени повинні забезпечити належний правовий захист від обходу будь-яких ефективних технологічних заходів, який відповідна особа здійснює з розумінням або з достатніми підставами для розуміння того, що він чи вона намагається досягти такої мети.

2. Держави-члени повинні забезпечити належний правовий захист від виробництва, імпорту, розповсюдження, продажу, оренди, реклами для продажу або оренди, або володіння з комерційною метою пристроями, продуктами чи компонентами, а також від надання послуг, які:

- (a) популяризуються, рекламуються або реалізуються з метою обходу, або
- (b) мають лише обмежене комерційне призначення або використання, окрім обходу, або

(c) першочергово спроектовані, вироблені, адаптовані або виконані з метою забезпечення або полегшення обходу

2. будь-яких ефективних технологічних заходів.

3. Для цілей цієї Директиви термін «технологічні заходи» означає будь-яку технологію, пристрій або компонент, який в ході своєї звичайної експлуатації призначений для запобігання або обмеження дій щодо творів або інших об'єктів, не дозволених правоволодільцем будь-якого авторського права чи будь-якого суміжного права, передбаченого законодавством, або особливого права *sui generis*, передбаченого главою III Директиви 96/9/ЄС. Технологічні заходи повинні вважатися «ефективними», якщо використання охоронюваного твору або іншого об'єкта контролюється правоволодільцями шляхом застосування процедури контролю доступу або охорони, як-от кодування, шифрування або іншої трансформації твору або іншого об'єкта чи механізму для контролю копіювання, яка досягає мети охорони.

4. Незважаючи на правовий захист, передбачений параграфом 1, за відсутності добровільних заходів, що вживаються правоволодільцями, у тому числі угод між правоволодільцями та іншими зацікавленими сторонами, держави-члени повинні вживати відповідних заходів для гарантування того, що правоволодільці надають бенефіціару винятку або обмеження, передбаченого національним законодавством відповідно до статті 5(2)(a), (2)(c), (2)(d), (2)(e), (3)(a), (3)(b) або (3)(e), засоби для використання такого винятку або обмеження в мірі, необхідній для використання такого винятку або обмеження, якщо такий бенефіціар має законний доступ до охоронюваного твору або об'єкта.

Держава-член може також вживати таких заходів щодо бенефіціара винятку або обмеження, передбаченого відповідно до статті 5(2)(b), окрім випадків, коли правоволодільці вже надали можливість відтворення для особистого використання в мірі, необхідній для використання такого винятку або обмеження, та відповідно до положень статті 5(2)(b) і (5), при цьому не забороняючи правоволодільцям ухвалювати відповідні заходи стосовно кількості відтворень згідно з цими положеннями.

Технологічні заходи, що їх добровільно застосовують правоволодільці, у тому числі ті, що їх застосовують для виконання добровільних угод, а також технологічні заходи, що їх застосовують для виконання вжитих державами-членами заходів, повинні користуватися правовим захистом, передбаченим параграфом 1.

Положення першого та другого підпараграфів не повинні застосовуватися до творів або інших об'єктів, до яких надано доступ публіці на узгоджених договірних умовах у спосіб, за якого представники публіки можуть отримати доступ до них з будь-якого місця і у будь-який час за їх власним вибором.

У випадку застосування цієї статті у контексті Директив 92/100/ЄЕС та 96/9/ЄС, цей параграф застосовується *mutatis mutandis*.

Стаття 7

Зобов'язання щодо інформації про управління правами

1. Держави-члени повинні забезпечити належний правовий захист від будь-якої особи, яка навмисно без дозволу здійснює будь-яку з таких дій:

- (a) видалення або внесення змін до будь-якої електронної інформації про управління правами;
- (b) розповсюдження, імпортування для розповсюдження, мовлення, повідомлення до загального відома публіки або надання доступу публіці до творів або інших об'єктів, що їх охорона передбачена цією Директивою або главою III Директиви 96/9/ЄС, з яких було без дозволу видалено або змінено електронну інформацію про управління правами;

1. якщо така особа розуміє або вона має достатні підстави для розуміння того, що такими діями вона спонукає, сприяє, полегшує або приховує порушення будь-яких авторських прав або будь-яких суміжних прав, передбачених законом, або прав *sui generis*, передбачених главою III Директиви 96/9/ЄС.

2. Для цілей цієї Директиви термін «інформація про управління правами» означає будь-яку надану правоволодільцями інформацію, яка ідентифікує твір або інший об'єкт, зазначений у цій Директиві або охоплений правом *sui generis*, передбаченим главою III Директиви 96/9/ЄС, автора або будь-якого іншого правоволодільця, або інформацію про умови використання твору або іншого об'єкта, а також будь-які номери або коди, що представляють таку інформацію.

Перший підпараграф застосовується, коли будь-який з цих елементів інформації пов'язаний з копією твору або іншого об'єкта, або з'являється у зв'язку з повідомленням до загального відома публіки такого

твору або іншого об'єкта, зазначеного у цій Директиві або охопленого правом *sui generis*, передбаченим главою III Директиви 96/9/ЄС.

ГЛАВА IV ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 8

Санкції та засоби правового захисту

1. Держави-члени повинні передбачити належні санкції та засоби правового захисту за порушення прав та обов'язків, визначених у цій Директиві, а також повинні вживати всіх необхідних заходів для забезпечення застосування таких санкцій та засобів правового захисту. Передбачені таким чином санкції повинні бути ефективними, пропорційними та стримувальними.
2. Кожна держава-член повинна вживати заходів, необхідних для забезпечення того, щоб правоволодільці, чиї інтереси постраждали внаслідок скоєння правопорушень на її території, могли подати позов про відшкодування збитків та/або подати заяву про застосування забезпечувальних заходів і, у разі необхідності, про конфіскацію контрафактного матеріалу, а також пристроїв, продуктів або компонентів, зазначених у статті 6(2).
3. Держави-члени повинні забезпечити можливість правоволодільців подати заяву про застосування забезпечувальних заходів щодо посередників, послуги яких використовує третя особа для порушення авторських або суміжних прав.

Стаття 9

Безперервне застосування інших правових положень

Ця Директива не повинна обмежувати положень, що стосуються, зокрема, патентних прав, торгових марок, прав на промислові зразки та корисні моделі, топографій інтегральних мікросхем, гарнітур шрифтів, умовного доступу, доступу до кабелю служб мовлення, охорони національного надбання, вимог до депонування, законодавства про обмеження свободи конкуренції та недобросовісну конкуренцію, комерційних таємниць, безпеки, конфіденційності, захисту даних і приватного життя, доступу до публічних документів, договірною права.

Стаття 10

Застосування у часі

1. Положення цієї Директиви повинні застосовуватися щодо всіх творів та інших об'єктів, зазначених у цій Директиві, які станом на 22 грудня 2002 року перебувають під охороною законодавства держав-членів у сфері авторського права і суміжних прав, або які відповідають критеріям для надання охорони відповідно до положень цієї Директиви чи положень, передбачених статтею 1(2).
2. Ця Директива повинна застосовуватися без обмеження будь-яких дій, вчинених до 22 грудня 2002 року, та прав, набутих до цієї дати.

Стаття 11

Технічна адаптація

1. Внести до Директиви 92/100/ЄЕС такі зміни:
 - (a) видалити статтю 7;
 - (b) текст статті 10(3) викласти в такій редакції:

«3. Обмеження повинні застосовуватися лише в окремих особливих випадках, які не суперечать звичайному використанню об'єкта і не завдають необґрунтованої шкоди законним інтересам правоволодільця.»

2. Текст статті 3(2) Директиви 93/98/ЄЕС викласти в такій редакції:

«2. Строк чинності прав виробників фонограм повинен становити 50 років з моменту запису. Проте якщо протягом цього періоду фонограма була правомірно опублікована, строк чинності зазначених прав повинен становити 50 років з дати першої правомірної публікації. Якщо протягом періоду, зазначеного у першому реченні, правомірна публікація не була здійснена, та якщо протягом цього періоду фонограма була правомірно повідомлена до загального відома публіки, строк чинності зазначених прав повинен становити 50 років з дати першого правомірного повідомлення до загального відома публіки.

Проте якщо через закінчення строку охорони, наданої відповідно до цього параграфа в його редакції до змін і доповнень, внесених Директивою Європейського Парламенту і Ради 2001/29/ЄС від 22 травня 2001 року про гармонізацію окремих аспектів авторського права і суміжних прав в інформаційному суспільстві ([11](#)), станом на 22 грудня 2002 року права виробників фонограм більше не перебувають під охороною, цей параграф не передбачає відновлення охорони таких прав.»

Стаття 12

Прикінцеві положення

1. Не пізніше 22 грудня 2004 року та потім кожні три роки Комісія подає Європейському Парламенту, Раді та Економічно-соціальному комітету звіт про застосування цієї Директиви, у якому, *між іншим*, на основі конкретної інформації, наданої державами-членами, вона досліджує, зокрема, застосування статей 5, 6 і 8 у світлі розвитку цифрового ринку. У випадку статті 6 вона досліджує, зокрема, чи забезпечує така стаття достатній рівень охорони та чи дозволені законодавством дії зазнають негативного впливу в результаті використання ефективних технологічних заходів. У відповідних випадках, зокрема для забезпечення функціонування внутрішнього ринку відповідно до статті 14 Договору, вона повинна подавати пропозиції щодо внесення змін і доповнень до цієї Директиви.

2. Охорона суміжних прав відповідно до цієї Директиви не вносить змін і жодним чином не впливає на охорону авторського права.

3. Цим документом створюється контактний комітет. Він повинен складатися з представників компетентних органів держав-членів. Головою комітету є представник Комісії; засідання комітету проводяться за ініціативою голови або на вимогу делегації держави-члена.

4. Завданнями комітету є:

- (a) дослідження впливу цієї Директиви на функціонування внутрішнього ринку, а також визначення будь-яких труднощів;
- (b) організація консультацій щодо всіх питань, пов'язаних із застосуванням цієї Директиви;
- (c) полегшення обміну інформацією щодо відповідних змін у законодавстві та судовій практиці, а також відповідних економічних, соціальних, культурних та технологічних змін;
- (d) виконання функцій форуму для оцінки цифрового ринку творів та інших об'єктів, у тому числі приватного копіювання та використання технологічних заходів.

Стаття 13

Імплементация

1. Держави-члени повинні ввести в дію закони, підзаконні нормативно-правові акти та адміністративні положення, необхідні для дотримання вимог цієї Директиви, до 22 грудня 2002 року. Вони негайно інформують про це Комісію.

Якщо держави-члени ухвалюють такі положення, вони повинні містити покликання на цю Директиву або супроводжуватися таким покликаннями у разі їх офіційної публікації. Методи здійснення такого покликання визначають держави-члени.

2. Держави-члени передають Комісії текст положень національного законодавства, ухваленого у сфері регулювання цієї Директиви.

Стаття 14

Набуття чинності

Ця Директива набуває чинності у день її публікації в *Офіційному віснику європейських співтовариств*.

Стаття 15

Адресати

Цю Директиву адресовано державам-членам.

([1](#)) ОВ С 108, 07.04.1998, с. 6 та

ОВ С 180, 25.06.1999, с. 6.

([2](#)) ОВ С 407, 28.12.1998, с. 30.

([3](#)) Висновок Європейського Парламенту від 10 лютого 1999 року (ОВ С 150, 28.05.1999, с. 171), Спільна позиція Ради від 28 вересня 2000 року (ОВ С 344, 01.12.2000, с. 1) та Рішення Європейського Парламенту від 14 лютого 2001 року (ще не опубліковано в Офіційному віснику). Рішення Ради від 9 квітня 2001 року.

([4](#)) ОВ L 178, 17.07.2000, с. 1.

([5](#)) Директива Ради 91/250/ЄЕС від 14 травня 1991 року про правову охорону комп'ютерних програм (ОВ L 122, 17.05.1991, с. 42). Директива зі змінами та доповненнями, внесеними Директивою 93/98/ЄЕС.

([6](#)) Директива Ради 92/100/ЄЕС від 19 листопада 1992 року про право на надання в прокат і право на надання в позичку та деякі суміжні права у сфері інтелектуальної власності (ОВ L 346, 27.11.1992, с. 61). Директива зі змінами та доповненнями, внесеними Директивою 93/98/ЄЕС.

([7](#)) Директива Ради 93/83/ЄЕС від 27 вересня 1993 року про узгодження окремих положень авторського права і суміжних прав, застосованих до супутникового мовлення і кабельної ретрансляції (ОВ L 248, 06.10.1993, с. 15).

([8](#)) Директива Ради 93/98/ЄЕС від 29 жовтня 1993 року про гармонізацію строку охорони авторського права і деяких суміжних прав (ОВ L 290, 24.11.1993, с. 9).

([9](#)) Директива Європейського Парламенту і Ради 96/9/ЄС від 11 березня 1996 року про правову охорону баз даних (ОВ L 77, 27.03.1996, с. 20).

([10](#)) ОВ L 281, 23.11.1995, с. 31.

([11](#)) ОВ L 167, 22.06.2001, с. 10.